

EDITORIÁL

Sešit pro umění, teorii a příbuzné zóny vstoupil letos do čtvrtého roku své existence, ve kterém také završuje svou transformaci v jediný domácí odborný časopis zaměřený primárně na teorii současného vizuálního umění. Důkazem budiž jeho letošní zařazení do Seznamu recenzovaných neimpaktovaných periodik vydávaných v České republice. Větší část rozsahu každého čísla je věnována původním studiím. Jednotlivá čísla nejsou koncipována tematicky, nýbrž odrážejí aktuální stav bádání našich autorek a autorů. V rámci jednotlivých čísel ovšem mohou vznikat menší tematické bloky: zajímavou studii lze například doplnit překladem relevantního pramene, dokumenty historických či aktuálně probíhajících uměleckých projektů, recenzí výstavy nebo publikace.

////////////////////////////////////

První letošní *Sešit* přináší tři původní studie od současných českých teoretiček a teoretika, překlad zásadní studie Hala Fostera z 90. let a v rubrice *Dokumenty* českou verzi textu, kterým kurátorský kolektiv tranzit.org doprovodil svou sekci na letošním bienále současného umění *Manifesta 8*.

////////////////////////////////////

Text Sylvy Polákové „Konvergence filmu a architektury v pražských ulicích“ zkoumá možnosti relokace filmu (chápaného jako kulturní rozhraní spíše než specifické médium) do architektury. Autorka poukazuje na intenzivní sblížování těchto oblastí v souvislosti s rozvojem digitálních technologií a ilustruje je na příkladech pražských realizací z posledních let. Lokální situaci posléze uvádí do kontextu

širších úvah o proměnách vnímání městského prostoru a jejich dopadech na celkový charakter veřejného života.

////////////////////////////////////

Jan Zálešák ve své stati „Kritické umění a kurátorství v nejisté době“ tematizuje navýsost aktuální otázku vztahu mezi rolemi umělce a kurátora, jejichž rozlišování se jeví být v současné výstavní praxi čím dál nejasnější. Tento problém, který vychází na povrch zejména v souvislosti s pokusy navázat na odkaz institucionální kritiky 70. a 80. let, se snaží interpretovat pomocí širší reflexe strukturních proměn postindustriální společnosti s neustálým zřetelem k otázce umělecké autonomie. Ilustrací toho, jak se kurátoři prakticky vyrovnávají s problémy, které teoreticky uchopuje Zálešákova studie, může být i výše zmíněný projekt tranzit.org pro letošní *Manifestu*.

////////////////////////////////////

Tereza Stejskalová („O odcházení v současném umění. Pokus o analýzu jednoho fenoménu“) se zaměřuje na jeden z možných důsledků uměleckého avantgardismu: ze společenské impotence připsané i těm nejradikálnějším formám umění vyvodit odmítnutí celé umělecké tvorby jako účinné formy společenské praxe. Stejskalová vychází z případu umělkyně Lee Lozano, Charlotte Posenenske a Laurie Parsons, které se na přelomu 60. a 70. let vzdaly vytváření umění a nyní se právě díky tomuto aktu dostávají do středu pozornosti kurátorů a kritiků. Autorka problém uchopuje v pojmovém rámci nastoleném Bürgerovou *Teorií avantgardy*, respektive debatou, kterou jeho kniha vyvolala, především kritickou reakcí Hala Fosterera, jehož esejem „Co je nového na neoavantgardě?“ její text doplňujeme.

////////////////////////////////////

Obdobnou strukturu bychom chtěli zachovat i v číslech, která budou následovat. Jsme přesvědčení, že publikování původních studií, které procházejí anonymním recenzním řízením a důkladnou redakcí, může zásadním způsobem přispět k úrovni domácí odborné debaty o současném vizuálním umění. Vyzýváme všechny autorky a autory, kteří mají chuť se do této debaty zapojit, aby nám posílali

své příspěvky na redakční e-mailovou adresu sesit.redakce@gmail.com.
Uzávěrky pro příspěvky do jednotlivých čísel jsou vyhlašovány dvakrát za rok. Aktuální uzávěrka prvního čísla 2011 je 31. prosince 2010, příspěvky do druhého čísla lze zasílat do 30. června 2011. Své texty ovšem můžete posílat kdykoli během roku, redakce se jim průběžně bude věnovat.

////////////////////////////////////

Václav Magid, Jakub Stejskal